

مولوی و زندگی او

سید عبدالقادر سیادت

پیشہ کی

به نیوی خودای بهرزو بی هاو تا که له زمان و میسکی ئاده میزاددا سیحری به یان و حیکمه تی شیعی خولقاندوه سه لات و سه لام له سهر پیغه مبهری گه وره ی ئیسلام که چرای روشنایی بو ریگه ی تاریکی و نه زانی بو ئیمه هه لگیر ساندوه و نه له سهر هه مورپی ره وانی دینی خاوینی ئیسلام به تایهت تهو زانایانه ی که به پرشنگی زانستی خویان تهو روشنایه یان هه روا روناک و گه شه دار راگر توه.

زور ده میک بو به ئاواته وه بوم بینم جاریکیش له پییاوه گه وره کانی کورد که ئاساری ئایینی و ته ده بی و میژیوی تهوان میژیوی ئیسلام یان روشن کردو ته وه وه عاله می ئیسلام به بونی تهوان شانازی ده کا به و جوره ی که له پییاوه گه وره کانی دنیا ریز ده گیری کونگره یان بو ده رازیته وه ریز بگیریا به کونگره یان بو بگیریا به وه تهو جوره ی که شییاوی شانیا به گه ل وه کومه ل بناسرانیه له سالی ۱۳۱۳ هه تاوی هه ولین جیژنی هه زاره ی فردوسی له تاران گیراوه گه وره پییاوانی زور له زاناکانی ناو خو وه ده ره وه له و جیژنه دا به شدار بون یه کی له وانه روژ هه لات ناسی به ناوبانگ روسی مینوروسکی بو له وه کونگره دا ده لی ئیرانی ته دیب و هونه ری گه وره یان زوره به داخه وه زوریان له بیر چونه وه و نیویان کویر بو ته وه وه کو مولوی تاوه گوزی وه نالی که هه ر دوکیان کوردن وه له ریزی هونه رانی هه ره پایه به رزی دنیا دان.

وه ختیک نامه که ی ته م کونگره به شکویه م پی گه یی شوکری خودام کردو کوتم چا

بونه مردم بو هه وهل جار ئاواتم به جی هات به سپاس و ته شه کوری زور له بهر پۆه به رانی
 ئەم کو بونه وه جوانه له خودا ده خوازم که توفیقیا بنداوه سه رکه وتوبن له کوتایی
 نامه که دا نوسراوه له م خالانهی خواره وه له باره ی مولوی دا شت مان بو بنوسن. له دلی
 خۆم دا کوتم خۆ من که سیککی وا نیم له باره ی ئەو زانا گه وره دا بتوانم شت بنوسم پایه ی
 بهرزی ئەو بخه مه سه رکاغه ز وه بیرم هاته وه جاریک میروله یه ک با لیککی کو لله بو
 هه زه ته ی سوله یمان ده با به دیپاری هه زه ته ی سوله یمان لیبی وه رده گری وه به رو
 خوشیه وه لیبی قه بول ده کا منیش به و هیوا یه تا ئەو جیگه له ده ستم هات وه فرسه ت یاری
 کردم ئە مانه م نوسی که وا پیش که شتانی ده که م هیوا دارم لیم قه بول بکری.

مولوی کی بوه

مولانا مولوی تاوه گوزی که نازناوی معدومی بوه ئە دیب و عالمو عارفی زانای کورد
 که میژوی ئیسلام شانازی به خویو به بنه ماله گه وره که ی ده کا ئتوی سید عبدالرحیم بوه
 کوری سید سعید کوری سید شریف کوری سید محمود کوری سید جمال الدین کوری
 سید کمال الدین کوری سید یوسف جان کوری سید حسن چوری به ناوبانگک به ملا سید
 ابوبکر مصنف خاوه نی کتیبی الوضوح. سید ابوبکر کوری سید هدایت الله کوری سید
 بدایت کوری سید یوسف جان کوری سید یعقوب کوری سید بایزید کوری سید
 محمد زاهد پیر خضری شاهوییه. سید ابوبکر چوار کوری بوه یه یه که م سید عبدالکریم
 باوکی سید جامی سادات چور و چوارتا و قه لا چوالان له و نه ته وهن دو هه م سید محمد
 باپیره گه وره ی سادات چناره و ده ربه ندی خان و که س نه زان سیی هه م سید یوسف جان
 باپیره گه وره ی ساداتی تاوه گوزی مولوی مشایه خی بیله نگه و بیژاوا وه ساداتی زنبیل
 چوراهم سید محمود جان که ساداتی بازیا و وه ملا عبدالقادر بیباره له م بنه ماله یه ئەم ذاته
 له ئە ترافی سردشت وفاتی کردوه.

سید ابوبکر هاوچه رخی هه لوخانی ئە رده لان حاکی گشتی سنه بوه هه لوخان زۆری

ریزو بایی بو سید داناوه مه درهسه و مزگهوتی بو رازاندوتهوه وه کتیبی دانشمندانی کورد
 نوسراوی ماموستا ملا عبدالکریم مدرس ده گیریته وه شهویک هه لو خان ده چیته دیده نی
 سید ده بیننی سید خهریکی شت نوسینه هوده که ی رونا که بلام چراشی تیدا نییه هه لو خان
 که پیباویکی زور موسولمان وه علم خوشه و بیست بوه سه ری سور ده مینی عهرزی سید
 ده کا ده لئی من چرایه ک له هوده که ت دا نابینم و هوده که شت رونا که ئەمه چیه سید
 ده فهرمی جه نابی هه لو خان خوالوتفیککی باشی له ته کا کردوم بو ئەوه ی نوسینه که م په کی
 نه که وه ی رۆشنایه کی بو خستومه ته ئەو سه نگه واله سه ر ئەو تاقچه یه دانراوه هوده که به وه
 رۆشنه هه لو خان وه ختی به چاوی خوی ئەم که رامه ته گه وره یه ده بیننی سه د ئەوه ونده ی
 دیکه له خوشه و بیستی وه ئیراده تی بو سید زییاد ئەبی ئاواپی (نه نه) که ملکی خوی بوه
 پیش که شی ده کا به سید تا بتوانی له داها تی ئەو دییه ژبیانی خویو فه قیکانی باشتر به رپوه
 به ری له لای سه روی ئەو ئاواپیه کانیه ک هه بوه پییان کوتوه کانی چۆره ئاو سید
 حوجره ی خویو فه قیکانی ده با ته سه ر ئەو کانیه له وه وخته وه ناوبانگی ده ر کردوه به
 سید چۆری. ئەم نه قلّه کور ته شم بۆیه گیراوه تا باشتر بزاینن که مولوی له گه وره ترین
 بنه مالهی عیلمو عیرفانی کورده. مولوی له سالی ۱۳۲۱ ه ق له دئی تا وه گوز ها تو ته
 دنیا وه وه سالی ۱۳۰۰ ک له دئی سه رشاته وه فاتی کردوه هه ر له وه دییه به خاک ئە سپیر
 درا وه میژونوسه کان له باره ی موها جه ره تی بنه مالهی مولوی له چۆره وه بو تا وه گوز
 ئیختیلافی نه زه ریان هه یه ئیمه له م بابته وه نادوین.

خویندنی مولوی

له ده وره ی مندالیدا قورئانی پیروز و هیندیک له په رتوکه پچوکه ئابینه کانی له
 خزمه ت باوکی خویندوه له پاشان به دابی ئەو سه رده مه بو فه قیه تی چۆته ده ره وه له
 مه لبه نده کانی کوردستان دا گه راوه له باخو باخچه ی زانستیه کاندا خولا وه ته وه له هه ر
 جیه گولیککی بۆن خوشی بابته تی زه وقی خوی ده س که وتبئ له لای گیر سا وه ته وه له م

گهشته دا زور ديهات و شار گهراوه سنه مها باد بانه جوانرو پاوه سلیمانی تورجان هه له بجه هه ورامان و زور شوینی دیکه له سلیمانی له خزمهت شیخ معروفی نودهی فقهی شافعی خویندوه له هه له بجه له خزمهت شیخ عبدالله خربانی له تورجان له خزمهت علامه ی قزلجی وه له خزمهت چند ماموستای گهوره ی دیکهش دهرسی خویندوه له پاش خویندنی زانستیه کانی ئاسایی ئه و سهرده مه له خزمهت ملای گهوره ملا عبدالرحمن نودشی ئیجازه ی ملایه تی وه رگرتوه کاتی گهراوه ته وه مه لبه نده که ی خوی ملایه کی ته و او بوه له پاشان له دئی هانه سوره دامه زراوه ماوه به کیش له دئی چروستانه له رپوژئاوای هه له بجه نیشته جی بوه وه له گهل دهرس کوتنه وه به فه قیاب کشتو کالیشی کردوه له م دئی هه دا بوه که له گهل عه نهر خاتون بوته هاوسهر وه کو ده لئین له و دئی هه باخیکی به نیوی عه نهر خاتونی خیزانییه وه ناشتوه که ئیستاش ئه و باخه به نیوی باخی عه نهر خاتون هه رماوه.

ماموستا محمد امینی ئه رده لانی له دیوانه که ی مولوی دا که زوری زه حمهت تیدا کیشاوه ئه م مه به سته ی خواره وه ده گیریته وه به شیک له ده قی مه به سته که ده خهینه بهرچاو.

مولوی له کۆتایی گهشته که پیدا له شاره خونچیلانه که ی بابان واته سلیمانی له لای ملا عبدالرحمان نودشی ئیجازه ی ملایه تی وه رگرتوه ئه نجا له دئی چروستانه نیشته جی بوه له م دئی هه دا عه نهر خاتون بوه به خیزانی (له و دئی هه چند مالیکی ئه فغانی لی بوه مرید و منسوبی شیخی سراج الدین بون. «نوسهر») له و سهرده مه دا ناکوکی له نیوان جافه کان و دوله تی عوسمانی رو ده دا ده وله تی عوسمانی هیزیکی چه کدار ده ئیرتته سهر جافه کان شه رپنکی قورس رو ده دا جافه کان ده شکین له ئه نجام دا هه له بجه به ديهاتی ده ورو به ریه وه ده سوتی مولوی ناچار ده بی کوچ بکا له دئی دلور ده گیریتته وه له ویشه وه ده چینه ولانی تاوه گۆز له دئی سهرشاته جی گیر ده بی.

روژه تاله کانی مولوی

مولوی له دوا ساله کانی ژبیانیدا توشی تهنگو چه له مهی زور هاتوه توشی نه خوشی بوه تواناو هیزی نامینی وه له گوده که وی ماله که و کتیبخانهی کهی ده سوتی فه قیر و دهس کورت ده بی سهرباری هه مو درده کانی دیکه ش عه نبر خاتونی خیزانی که ژینکی زور به وه فا وه به که لک بوه بو مولوی ده مری. مردنی عه نبر خاتون له رچو گیانی مولوی کار ده کاگولی ژبیانی به جاری ده ژاکتی ناهو میدیو نه هاتی روی تیده کاله لایه کی دیکه شه وه چاوه گه شه کانی که له هه مو کهس باشر دنیا ی جوانی پی دیوه نابینا ده بی سومایان نامینی هه روه که یه.

چهند سال پیش مردنی له ریگه به کدا له سهر و لایه سواریه که ی بهر ته بیته وه پشتیشی ته شکی، ته م جار به بی چاوی به پشتی شکاوه وه به بی نازی له سهر جیگه کی که نه فتیو که ساسی ته تلپته وه وه ک بو خوی ده فه رمی:

پیریو فه قیریو که ساسی هه ر سی نه بوه وه هیجران یاری هیچ که سی
 وه کو باسمان کرد له شه ریکی خیلایدا ماله که و کتیبخانه که ی ده سوتی پهره
 کاغه زینکی بو ده رناچی له م باره شه وه هونراوه ی زور به سوزی هه یه وه ختی خه به ری
 سوتانی کتیبخانه که ی ده بیستی ده گری و ده فه رمی به روتو قوتی هاتمه دنیا وه به داخه وه
 هه روا به روتو قوتی ده مرم هیچم له پاش به جی نامینی. به م ده ردو مهینه تانه وه له سالی
 ۱۳۰۰ ک گه لو کومه لو ته ده بو زانین به جی دیلی. جگه له عه نبر خاتون ژنی دیکه ی
 نه هیناوه له م ژنه چهند کورو کچی بوه.

عیرفانو ته سه و فی مولوی

وه ختی خویندنی ته و او بو ئیجازه ی وه رگرت وه دهستی کردوه به دهرس کوتنه وه له پاش به ینیک ته و فکره که وته سهری که ته و سه فای دهرونی وه ته و روشن دلپه ی که ته و ده یه وی به ته نیا به دهرس کوتنه وه و ئیرشادی موسولمانان دهستی ناکه وی تا له گه ل

سوفیه تیو عیرفان تیکه لا و نه بی به دوا ی ثم فکره دا ده که ویته سهر ریگدی ته سه و فو عیرفان ده چیتنه خزمهت شیخی سراج الدین وه ده چیتنه ریزی مریدو منسوبانی ته و ذاته گه وره یه وه مولوی لهو ریگه یه ش دا هونه ر وه ئیستیعدادی خوی ده نوینی شیخی سراج الدین ده بینی مولوی له پیش ته وه دا بی به سوفی ههر له ریگه ی ده رس کوتنه وه به فه قیکانی ثابینی وه رینوینی موسولمانان سه فای باطنی و روشن دلی بو پیک هاتوه وه زور که می ماوه به ئاواتی دلی خوی بگا ته ویش ههر به رفاقت پیباو چاکان و تیکه لی له گهل عیرفانی راسته قینه دا بوی جی به جی ده بی له بهر ته وه زوری پیناچی ئیجازه ی خلافت وه ئیرشادی ده دریتی وه سوفی گه ری و عیرفانی شی به شیوه یه کی عالمانه وه ده ست ده که وی بهم جو ره ده بیته عالمو عارفیکی گه وره ی ئیسلامی ههر وه کو ته دیبو هونه ریکی بی وینه بوه.

وا دیباره ثم سوفی گه ریو عیرفانه زوری شوین له سهر مولوی داناوه چ له باری ته ده بو فه ره نه نگینه وه چ له باری کومه لایه تیه وه که م که م دهستی له دنیا بهر داوه به شی زوری شیعه کانی رهنگی عیرفانی گرتوه ذاتی خوشی زور له کومه لو گهل دور خستوته وه.

به شیک له نوسراوه کانی مولوی

یه که م عه قیده ی مرضیه. به زمانی کوردیه له عه قایدی ئیسلامی وه که لام دایه ۲۴۴۰ به یته به زاراوه ی شاره زوریه له سالی ۱۲۸۰ ک دهستی به نوینی کردوه به سالیک ته وای کردوه.

دوهه م الفواتح به زمانی فارسیه له عه قایدی ئیسلامی دایه له ۵۰۰ به یته زیاتره ثم دو کتیه له لایه ن شیخ محی الدینی صبری کانی مشکانی له سالی ۱۹۳۲ ز - له قاهره له چاپ دراون.

سه هه م الفضیله به زمانی عربیه ژوماره ی به یته کانی له دوهه زار زیاتره له عه قایدو اصول

ماموستایانی زمان ناسی کورد بیرو باوهری خویان دهر بریوه ههر که سه به جوریک فکری بو چوه تهوهی که به تیکرایی قه بولیانه تهوهیه که له پیشودا تهو جوره که ههرامی به شیعو تهدهب ناشنا بون ناوچه کانی دیکه‌ی کورده‌واری له‌م روشن بیریه دور بون لیره‌دا ته‌م پرسیاره دیته‌گوری بوچی له‌و سه‌رده‌مانه‌دا ههرامانی به شیعو تهدهب ناشنا بون به‌لام ناوچه کانی دیکه‌ی کوردواری ناشنا نه‌بون بو جوابی ته‌م پرسیاره پیوستی به لیکولینه‌وه و دوزینه‌وه‌ی هوی ته‌م مه‌به‌سته هه‌یه.

له پیشدا به پیوستی ده‌زانم که میک له باره زمانی ههرامی و رابوردوی ته‌و له فهره‌نگو ته‌ده‌بی زمانی کوردیدا بدوین تا رابوردوی ته‌م زمانه شیرینه‌مان بو دهر نه‌که‌وی هوی ته‌م مه‌به‌سته‌مان بو روشن نایته‌وه‌وه کو میژونوسه کان نویسیانه له سه‌ده‌ی هه‌ولی ئیسلام‌دا ته‌گهر هونراوه یا نوسراوه‌به‌ک به زمانی کوردی بویی به زمانی کوردی ههرامی بوه وه‌ک مارفتو پیر شالییار (معرفت پیر شهریار) که حه‌کیم وه فیلسوفی ههرامی به نیوی پیر شالییار دایناوه (لیره‌دا مه‌نزور له پیر شالییار هه‌وه‌له چونکه پیر شالییاری دوه‌میش بوه که له پاشان باسی ده‌کین) ته‌م کتیه‌که ره‌نگه له سه‌ده کانی پیش ئیسلام دانرابی به‌شی زوری له حیکمه‌تو فه‌لسه‌فه‌و ئابین‌پرستی زهر‌دوشتی دایه ته‌م پیر شالییاره زهر‌دوشتی بوه چهند سه‌ده له دوا‌ی ته‌م پیر شالییاره پیر شالییاریکی دیکه ههر له‌و بنه‌ماله‌ سه‌ری هه‌لداوه که موسولمان بوه وا دهر ته‌که‌وی سه‌رده‌می پیر شالییاری هه‌ول مه‌لبه‌ند ههرامان و ناوچه کانی ده‌ورو به‌ری دینی زهر‌دوشتیان بویی.

ته‌م پیر شالییاره‌ش کتییکی ههر به‌و نیوه‌داناوه یا خو کتیه‌که‌ی باپیره‌گه‌وره‌ی خوی ده‌س‌کاری کردوه ته‌و به‌شه‌ی که باسی له ئابینی زهر‌دوشتی کردوه لئی دهر هاویشتوه وه ته‌وه‌شی که له شتی دیکه دواوه هیشتویه‌ته‌وه ره‌نگه له‌م نوسخه ده‌سکاری کراوه ئیستاش له ههرامان نوسخه‌ی مایی. ته‌مه‌ش بلین که سی که‌س به ناوی زهر‌دوشت له میژودا ناویان هاتوه زهر‌دوشتی هه‌ول سی هه‌زارسال به‌ر له میلاد ژیاوه زهر‌دوشتی دوه‌م که فهره‌یدونیشیان پی‌کو‌توه ۲۲۰۰ سال پیش میلاد بوه زهر‌دوشتی سی‌هه‌م کورد بوه له

دهورو بهری ارومییهی ئیستا زوهوری کردوه وهك دهلین شاری سهردهشت تهو دروستی کردوه وه ئاواپی بیشاسی ئیستاش به نیوی کوریکی تهوهوهیه. جگه لهو کتیه وه کو ملك الشعرا بهار له کتییی سبک شناسیدا دهنوسی له سهده کانی پیشودا له سوله یمانی هیندیک شیعر که له پیستی ئاسک نوسراوه تهوه دهس کهوتون که به زمانی ههورامنی دانراون بهشیک لهو شیعرانه تهمانه:

هورمزگان رمان ئاتران کوژان... ویشان شاردهوه گهورهی گهوره کان... زور کاری تهرب کردنه خاپور گونای پالهی ههتا شاره زور... شنو که نیه کان وه دیل بشینا... میرد ئازا تلی وه روی ههوینا... رهوشت زهر دوشت مانه وه بی رهس... بزیکانه یکا هور مزد وه هیچ کهس... مزگه وته کان خراپ کران ئاوره کان کوژانه وه... گهورهی گهوره کان خویان شاردهوه... عه ره بی زالم ئاواپیه کانو شاره کانی تا شاره زور ویران کرد... ژنان و کچان یان به دیل برد... پییاوه ئازا کان له خویندا تلانه وه.

وه کو ده بینین ته م شیعرانه له وه زنو قافییهش به شدارن له کاتیدا تهو سهردهمه له کیش و قافییه خه به ریچک نه بوه ههروه ها زور له پیش تهمانهش دا کتییی تهو یستای زهر دوشتی به زمانی کوردی ههورامی نزیچ له زمانی موکوریانی بوه له پاشان به زمانی پهلوی وه رگیتر دراوه تهوه زهندو پازهندیشی وه کو حاشییه و پهروایز له سهری نوسراوه میژونوسه کان دهلین لهو سهردهمه دا که تهسکه ندهری مهقدونی به سه ر ئیرانی قه دیم دا حکومه تی کردوه زمانی کوردی ههورامی نزیچ له موکوریانی زاواهی هه مو ناوچه کانی ولات بوه له مانه وه دهر ته کهوی که له زور قه دیمه وه زمانی ههورامی زمانی یه ک گرتوی ته دبیو فهرهنگی کوردی بوه وه تازه مانیکی زوریش ته م شیوه یه پاریزراوه.

ته مجار بزاین هوی ته م پاریزرانه چ بوه بو چی زمانی ههورامی بوته زمانی شیعر و ههلبهستی کوردی سی مه تله بی بی گرنگ هوی ته م مه بهسته نیشان ده ده ن. یه که م زمانی ههورامی به هوی هه لکه وتویی تایبه تی جوغرافی مهلبهندی ههورامان زور که م ئالو گۆری میژیوی شوینی له سه ر دانا وه.

دوهم هر وه کو زمان ناسان نوسیویانه پیتو زاراهوی ئه و زمانه زور خوشو له سه ر زمان سوکه بو سيعرو هه لبه ست زور به دهسته وه به بو کیش و قافیهش زور له باره .
سیهم وه کو باسمان کرد ولاتی هه ورامان به هوی هه لکه وتویی تایبه تی خوی
خاوه ن زۆر و دهسه لاته کان له رابورد و دا که بهر هه لستیان کرده له گه شه کردنی زمانو
فه ره نگی میله ته کانی دیکه ی ناو خو زۆر که م تونیویانه زمانو فه ره نگی خویان به سه ر
میله تی هه ورامان دا داسه پینن له بهر ئه وه هونه رانو هونه رمه ندانیکه به و زمانه ئاشنا بون
باشتر و ئاسان تر توانیویانه مه به ستی دلّی خو یان به و زمانه ده ر بپرن به م تزوه لیکو لینه
وه پرون ده بیته وه که مولوی و هاوریگانی بوچی زیاتر به زمانی هه ورامی ئاساری خویان
بلاو کردوته وه .

پله ی شیعره کانیه پایه ی زانستی مولوی

به راستی مولوی له هونه رمه نده هه ره پایه به رزه کانی کورد به لکو ئیرانه ئاوازه ی
شیعره جوانه کانی به تایبه ت غه زه لیا ته که ی به شی زوری به زمانی هه ورامیه له هه مو
ولاتی ئیران و عیراق ده نگی داوه ته وه وه چوته زور له ولاتانی ده ره وه ش .
فه رهاد میرزای قاجاری که مامی نه سه رده ن شای قاجار بوه وه ماوه یه ک له سنه
ماوه ته وه زوری ریز بو مولوی داناوه به مولوی هه ر کوتوه ماموستای بالاخانه ی چه م
ئیشاره به شیعره جوانه که ی مولوی که ده لی .

باله خانه ی چه م دیوانه که ی تون .. بانه ناوه خاک ئاسانه که ی تون .. تکه ش عاجز کرد
خه یالت تیشدا / ئازیز بوجاری پا بنیو پیشدا / وه ئه م به یته جوانه ی دیکه ش
روخساره ش فه سلی مه سه قل مه دو لیش .. وه شنوی پاریز خه یال مه بو ریش .. به شیک له م
هونه راوه جوانانه که فه رهاد میرزا زوری پی خوش بوه به خه تیکه خوش نوسیویه ته وه له
لای سه روی هوده که ی خوی هه لئو اسیوه وه هه ر که سیکه خاوه ن زه و قو ئه ده ب ته نیا
جاریک له دیوانه که ی شیعریکه خویندیته وه یا وه رگیراوه که ی دیبی قه تی له بیر نه
چوته وه .

ملا عبدالکریم مدرس دهفهرمی خوزگه مولوی له ولاتیگ بوایه که ههرچی نویسیه وهر بگریه ته وه و له چاپ بدرایه تا ههمو ولاتی ئیسلام به چرای روشنی ئاساری شه و بلیمه ته روناک ببویایه ته وه علاءالدین سجادی دهفهرمی تا ئیمر و هیچ هونه ریک نهی توانیوه به ناسکی خه یال و به جوانی ناوهر وک بگاته مولوی مینوروسکی به شیکی زور له شيعره کانی مولوی به زمانی روسی وهر گيراوه ته وه.

وهك له ئاساره کانی به جوانی دهر شه که وی مولوی له ته و اوای زانستییه کانی ئاسایی دهستیکی بالایی هه بو له منطق اصول تفسیر کلام دا که م وینه بو له لیره دا و هیر هینانه وه به که به لازم ده زانم شه وه به چون عیلمی که لام راسته و خو پیوه ندی به بیرو باوهر و عه قیده وه هه به زانستیکی زور بهر بلاوو به دهره تانه ریگه ی ههمو جوهره بیرو باوهر پیکي هه له و جییاوازی هه به له بهر شه و ئاژاوه ی فکری زور تیدا په یدا بوه زور و ابون وه ئیستاش هه ن له و مه به سه گرینگه دا سه ریان لی شیواوه و به هه له چون مولوی له م بابه ته وه زوری هه ول داوه ریگه ی راسته قینه بخاته بهر چاو تا شه و که سانه ی که له مه به سه جور به جوهره کانی شه عیلمه دا به هه له چون بیان خاته وه سه ر ریگه ی راست.

مولوی ئیلهام وهر گرتن

له و باره وه ماموستا علاءالدین سجادی دهفهرمی ئیمه ناتوانین بلین مولوی دیده نی له مه له که ی جوان رویی کرد وه احمدبگی کوماسی دیوه گوچکه ی به شيعری ملامصطفی بیسارانی ئاشنا بو له مه وه سه ره و ژور بو ته وه بو باره گای شيعر چونکه خه یالی مولوی گه لی بهر زتر بو له وه شه مانه بینه پیشهنگی خه یالی له وه ده چی ماموستا مانای ئیلهامی به شتلی فیتر بون لی داوه ته وه به لام ئیلهام وهر گرتن به مانای شت لی فیتر بون نییه راسته ناتوانین بلین شه گهر عه شقی عه نهر خاتونی ژنی کاری له دلوه دهرونی نه کردایه یا شيعری بیسارانی نه بیستایه نه ی ده توانی شيعر بلی به لام شه مه دور نییه که له شيعره کانی بیسارانی ته داعی مه عانی بو بی واته له وه وه فکرو زیهنی چوبی بو شتیکي جوان تر و ناوهر و کیکي

پاراوتر وه له و لاشه وه ئه وینى هاو سه ریکى به وه فای وهك عه نه بر خاتون هانى دابى وه
 ئه م شيعره جوانانهى خولقاندبى ئه م حاله ته بو زور خاوه ن زه وقو ئه ده ب نه بى رو نادا
 ئه وانهى زه وقى ئه ده ببيان نيبه به خویندنه وهى شيعرى شاعران وه ديتنى ديمهنى جوان و
 ته ببعه تى دل رفین نابن به شاعر.

هه لسه نگان دنێك له نيو شيعره كانى مولوى دا

شيعره غه راميه كانى مولوى له روانگه ي ئه ده بيبه وه جوان ترن له شيعره كانى ديكه ي
 كه له مه به سته كانى ئايينى وه زانستى دا كتويه تى وه كو ده زانين له شيعرى زانستى يا
 ئايينى دا كه م تر له موباله غه و ئيستيعاره و ته شبيهات وه به شه كانى ديكه ي سه ناعاتى شيعرى
 كه لك وه ده گيرى وه هه ر ده بى به زمانى كى ساده و سا كار به شيوه ي شيعر ده ربى ديياره
 شيعرى وا سا كاريش كه له به شى زورى جوانيبه كانى ئه ده بى دور بى له روانگه ي
 ئه ده بيبه وه ناچيته ريزى شيعرى غه رامى به وه ئه مه له شيعرى هه مو شاعريك دا هه روايه
 له م بابه ته شه وه مولوى له زور له هونه رانى ديكه پيش كه وتو تره وه ره خنه ي لى نا گيرى. له
 باره ي مولوى دا قسه زوره وه خت كه م.

والسلام عليكم و رحمه الله و بركاته

مههاباد. ۱۳۷۱/۲/۱۵